

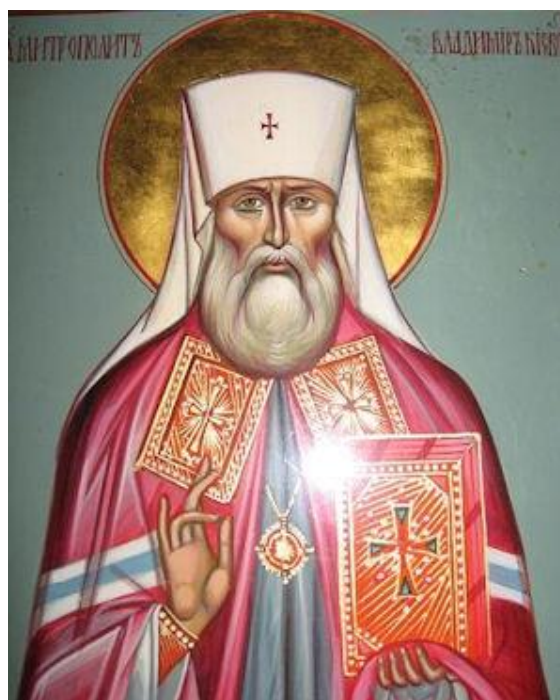
Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**НОВИЙ
СВЯЩЕНОМУЧЕНИК
ВОЛОДИМИР**

**NEW HIEROMARTYR
VOLODYMYR**

**NOUVEAU HIÉROMARTYR
VOLODYMYR**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
ikutash@gmail.com

**НОВИЙ СВЯЩЕНОМУЧЕНИК ВОЛОДИМИР, МИТРОПОЛИТ
КИЇВСЬКИЙ, ПЕРВОМУЧЕНИК КОМУНІСТИЧНОГО ЯРМА В УКРАЇНІ**

**«Прости нам провини наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим». (З
Молитви «Отче наш»)**

Тур виборів президента суверенної України в неділю 7-го лютого (це ж 25-го січня на Юліанському календарі) 2010 р., випав на день пам'яті першого Священномученика атеїстичного більшовицького гоніння на Церкву, Святителя Володимира, Митрополита Київського і Галицького, який був замучений у той же день в 1918 р.

Митрополит Володимир народився, як Василь Никифорович Богоявленський у Тамбові, в Росії, 1-го січня 1848 р. Його батько теж був Священиком і Мучеником. Він закінчив Київську Духовну Семінарію в 1874 р. і викладав у семінарії у Тамбові протягом 7 років. Дружина його померла в 1886 р. а їх єдина дитина незабаром після цього. Як було прийнято, о. Василь тоді став Ченцем отримавши ім'я Володимира. Своїми талантами та ерудицією він був гідним кандидатом на сан

єпископа, і послужив він у цьому сані з великим відзначенням від 1888 р. аж до його мученицької смерті.

Між Єпархіями, яких він очолював були й Московська й Санкт-Петербурзька. Відправили його до Києва з останньої за наказом царя, так як він висловив несхвалення спірного ченця, Григорія Распутіна. На Соборі Російської Церкви, що відбувся в Москві в 1917 р., і намагався зробити Церкву відкритішою до викликів сучасності (серед інших питань було і введення української мови в Богослужінні - українська Євангелія, якою користаються в Церквах діаспори виникла на цьому Соборі), це сам Митрополит Володимир оголосив вибори у відновленому Патріархаті Святителя Тихона (Белавіна). Цей Собор, повний надій на оновлення Церкви, перервала більшовицька революція.

Служіння Митрополита Володимира в Києві було вкрай важким. Це був час зростання руху суверенності в Україні, який включав і прагнення церковної незалежності від Московського патріархату, що було для нього дуже болючим, так як Владика мріяв про єдність в різноманітті, яка зберігла б дружні зв'язки між двома країнами (справа вкрай складна, як триваючі події в Україні так трагічно продемонстрували).

Будучи Владикою Володимир не лише виконував свої обов'язки в якості головного зверхителя Богослужінь. Він також дбав про бідних, а також про освіту своєї пастви. Він теж старався допомогти алкоголікам знайти шлях до тверезості. Та його земне служіння було дуже коротким.

У ніч на 7-го лютого 1918 року, після того, як російсько-більшовицька армія на чолі з Михайлом Муравйовим захопили місто (подолавши героїчний опір українських кадетів у бою під Крутами 29-го січня), Владика Володимира захопили 5 солдатів і моряк, його катували і повели на розстріл. Його келейник кинувся, щоб отримати останнє благословення Владики. Незважаючи на грубість матроса, який пхав у сторону цього чоловіка, якого звали Пилип, зі словами: «Досить кланятися цим кровопійцем», Митрополит поблагословив його, сказавши «Прощай, Пилипе» і спокійно підійшов до місця страти. Йому дали кілька хвилин, щоб помолитися, а потім вистрілили після того, як Владика поблагословив своїх викрадачів сказавши: «Хай Бог простить вам».

Тіло Владики принесли Ченці в Свято-Михайлівський Собор Лаври, після того як деякі жінки сказали їм, де знайти його. Звістка про його мучеництво попередило учасників Собору, що відбувався в Москві про приплив переслідувань, який наступив на ці землі. Його прославила лише в 1992 р. Українська Православна Церква (Московського Патріархату), яку в той час очолював Митрополит Володимир (Сабодан).

Напередодні вищезгаданого туру виборів один з кандидатів, Юлія Тимошенко, виступаючи на величезному зібранні для молитви на площі перед древним Собором Святого Софії в Києві, просила прощення для себе і для всіх урядів України за всі провини добровільні й недобровільні. Результатом цього туру стало обрання Віктора Януковича, якого режим незабаром доглянув, щоб її увязнили, і це

тривало до того часу, коли революція гідності, відома як «Майдан» призвела до його поспішної втечі з України.

А Бог бачить все провини своїх дітей роблять і на останку таки настане розплата і вирішальний кінець усіх зол. Підчас вище згаданого зібрання, предстоятель Української Православної Церкви (Київського Патріархату) Філарет (Денисенко) завершив своє звернення Молитвою Господньою «Отче наш», яка подає нам ці цілющі слова: «Прости нам провини наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим». Вони були відлунням останніх слів первомученика Святителя Володимира (Богоявленського) трохи більше, ніж дев'ять десятиліть тому. Господи, почув нашу молитву.

**NEW HIEROMARTYR
VOLODYMYR, METROPOLITAN
OF KYIV, PROTOMARTYR OF THE
COMMUNIST YOKE IN UKRAINE**

**“Forgive us our trespasses as we
forgive those who trespass against
us.” (From The Lord’s Prayer)**

The run-off election of the President of sovereign Ukraine on Sunday, February 7 (which is January 25 on the Julian Calendar), 2010, fell on the day of commemoration of the first Hieromartyr of the atheistic Bolshevik persecution of the Church, St. Volodymyr, Metropolitan of Kyiv and Halych, who was martyred on that day in 1918.

Metropolitan Volodymyr was born Vasylii Nykyforovych Bohoyavlens'kyi in Tambov, Russia, on January 1, 1848. His father, too, was a priest who was also martyred. He graduated from the Kyiv Theological Seminary in 1874 and taught at the Seminary in Tambov for 7 years. His wife died in 1886 and their only child shortly thereafter. As was customary, Fr. Vasylii then became a monk receiving the name Volodymyr. His talents and erudition also made him a fitting candidate for bishop and he served in this rank with great distinction from 1888 right up until his death by martyrdom.

**NOUVEAU HIÉROMARTYR
VOLODYMYR, MÉTROPOLITE DE
KYIV, PREMIER MARTYR DE LA
CULASSE COMMUNISTE EN
UKRAINE**

**«Pardonne-nous nos offenses comme
nous pardonnons aussi à ceux qui nous
ont offensés.» (De la «Prière du
Seigneur»)**

La deuxième tour de l'élection du président de l'Ukraine souveraine le dimanche 7 février (qui est le 25 janvier au calendrier julien), 2010, est tombée le jour de commémoration du premier Hiéromartyr de la persécution athée des bolcheviks de l'Église, Saint Volodymyr, Métropolite de Kyiv et de Halych, qui fut martyrisé ce jour-là en 1918.

Métropolite Volodymyr est né Vasylii Nykyforovych Bohoyavlens'kyi à Tambov, Russie, le 1er janvier 1848. Son père, lui aussi, était un Prêtre qui a également été martyrisé. Il est diplômé du Séminaire Théologique de Kyiv en 1874 et a enseigné au Séminaire de Tambov depuis 7 ans. Sa femme est morte en 1886 et leur seul enfant peu de temps après. Selon la coutume, le Père Vasylii puis devint Moine en recevant le nom Volodymyr. Ses talents et érudition l'ont fait lui aussi un candidat approprié pour Évêque et il a servi dans ce grade avec

Among the dioceses he led were those of Moscow and St. Petersburg. He was sent to Kyiv from the last one by order of the Tsar since he had expressed disapproval of the controversial monk, Grigoriy Rasputin. At the Sobor of the Church of Russia held in Moscow in 1917, which sought to make that Church more open to the challenges of modern times (among other matters, the Ukrainian vernacular was to be introduced into Divine Services – the Ukrainian Book of the Gospels which is in use in the Churches of the diaspora originated at this Sobor) it was Metropolitan Volodymyr who announced the election to the restored Patriarchate of St. Tikhon (Belavin). That Sobor, with all its promise of renewal, was cut short by the Bolshevik revolution.

Metropolitan Volodymyr's ministry in Kyiv was very difficult. It was the time of the growth of the sovereignist movement in Ukraine which included the desire for a Church independent of the Moscow Patriarchate, something he found very painful, as he hoped for a unity in diversity which would retain friendly ties between the two nations (a most challenging matter as continuing events in Ukraine so tragically demonstrate).

As a Bishop, St. Volodymyr did not merely fulfill his duties as the chief celebrant of Divine Services. He also concerned himself with the poor as well as with the education of his flock. He also sought to help alcoholics find their way to sobriety. His earthly ministry was to be very short.

On the night of February 7, 1918, after the Russian Bolshevik army led by Mikhail Muravyov had seized the city (overcoming the heroic resistance of the Ukrainian cadets at the Battle of Kruty on January 29), Vladyka Volodymyr was seized by 5 soldiers and a sailor, tortured

grande distinction de 1888 jusqu'à sa mort par le martyre.

Parmi les diocèses qu'il a dirigés étaient ceux de Moscou et Saint-Petersbourg. Il a été envoyé à Kyiv depuis le dernier par ordre du tsar depuis qu'il avait exprimé sa désapprobation du moine controversé, Grigoriy Raspoutine. Au Sobor de l'Église de Russie tenue à Moscou en 1917, qui visait à faire de cette Église plus ouverte aux défis des temps modernes (entre autres questions, la langue vernaculaire ukrainienne devait être introduite dans les services divins - le Livre ukrainienne des Évangiles qui est en usage dans les Églises de la diaspora originaire à ce Sobor), c'est Métropolitaine Volodymyr qui a annoncé l'élection au Patriarcat restauré de Saint Tikhon (Belavin). Ce Sobor, avec toute sa promesse de renouveau, a été écourtée par la révolution bolchevique.

Le ministère du Métropolitaine Volodymyr en Kyiv a été très difficile. Ce fut le temps de la croissance du mouvement souverainiste en Ukraine qui comprenait le désir d'une Église indépendante du Patriarcat de Moscou, quelque chose qu'il a trouvé très douloureux, comme il l'espérait pour une unité dans la diversité qui conserverait des liens d'amitié entre les deux nations (une question très difficile, comme les derniers événements en Ukraine ont si tragiquement démontrés).

En tant qu'Évêque, Saint Volodymyr n'a pas simplement rempli ses fonctions comme célébrant principal de Services divins. Il se préoccupait aussi des pauvres ainsi que de l'éducation de son troupeau. Il a également cherché à aider les alcooliques à trouver leur chemin à la sobriété. Son ministère terrestre devait être très court.

and led away to be shot. His cell attendant rushed up to get his final blessing. In spite of the rudeness of the sailor who shoved aside the man, whose name was Philip, with the words: "Enough bowing to these blood-drinkers", the Metropolitan blessed him saying "Good-bye, Philip" and calmly walked to his place of execution. He was given a few minutes to pray and then shot after blessing his captors and saying: "May God forgive you".

Vladyka's body was taken by the Monks into the St. Michael Sobor of the Lavra, after some women told them where to find it. The news of his martyrdom alerted the Sobor going on in Moscow of the rising tide of persecution which was breaking upon these lands. He was canonized only in 1992 by the Ukrainian Orthodox Church (Moscow Patriarchate), led at the time by Metropolitan Volodymyr (Sabodan).

On the eve of the above-mentioned run-off election one of the candidates, Yuliya Tymoshenko, speaking at a huge gathering for prayer on the plaza before the ancient Cathedral of Svyata Sophia in Kyiv, asked for forgiveness for herself and for all the governments of Ukraine for all wrongs done voluntarily and involuntarily. The result of that run-off was the election of Viktor Yanukovich whose regime soon saw to her imprisonment, which came to an end only after the events of Revolution of Dignity known as the Maidan led to his abrupt flight from Ukraine.

God sees all the wrongs that His children do and a reckoning and decisive end shall ultimately be put to all evil. At the above gathering, the primate of the Ukrainian Orthodox Church (Kyivan Patriarchate) Filaret (Denysenko) closed his address with the "Our Father", the Lord's Prayer, which gives us these life-giving words:

Dans la nuit du 7 février, 1918, après que l'armée russe bolchevique dirigée par Mikhaïl Mouravyov avait saisi la ville (ayant vaincu la résistance héroïque des cadets ukrainiens à la bataille de Kruty le 29 janvier), Vladyka Volodymyr a été saisi par 5 soldats et un marin, torturé et emmené pour être fusillé. Son agent de la cellule se précipita pour obtenir sa bénédiction finale. En dépit de la rudesse du marin qui repoussa l'homme, dont le nom était Philippe, avec les mots: «Assez d'À pour ces buveurs de sang», le Métropolite le bénit en disant: «Adieu, Philippe» et marcha calmement à son lieu de l'exécution. Il a été donné quelques minutes pour prier, puis abattu après avoir béni ses ravisseurs et disant: «Que Dieu vous pardonne».

Le corps de Vladyka a été apporté par les Moines au Sobor du Saint Michel de la Lavra, après que certaines femmes leur ont dit où le trouver. Les nouvelles de son martyre ont alerté le Sobor qui passait à Moscou de la marée montante de la persécution qui a été enfreinte sur ces terres. Il a été canonisé seulement en 1992 par l'Église orthodoxe ukrainienne (Patriarcat de Moscou), dirigé à l'époque par le Métropolite Volodymyr (Sabodan).

À la veille du second tour des élections mentionné ci-dessus, l'un des candidats, Yuliya Timochenko, lors d'un grand rassemblement pour la prière sur la place devant l'ancienne cathédrale de Sainte Sophie à Kyiv, a demandé pardon pour soi-même et pour tous les gouvernements de l'Ukraine pour tous les torts faits volontairement et involontairement. Le résultat de ce second tour a été l'élection de Viktor Yanukovich, dont le régime vit bientôt à son emprisonnement, qui a pris fin seulement après les événements de la Révolution de la dignité connus comme

“Forgive us our trespasses as we forgive those who trespass against us.” They were an echo of the final words of the Protomartyr Hierarch Volodymyr (Bohoyavlens’kyy) a little more than nine decades earlier. Lord, hear our prayer.

«le Maidan» a conduit à sa fuite soudaine de l'Ukraine.

Dieu voit tout le mal que Ses enfants font et un règlement de comptes et à la fin décisive doit finalement être mis à mal. Lors de la réunion ci-dessus, le Primat de l'Église orthodoxe d'Ukraine (Patriarcat de Kyiv) Filaret (Denysenko) a fermé son adresse avec «Notre Père», la prière du Seigneur, qui nous donne ces paroles vivifiantes: «Pardonne-nous nos offenses comme nous pardonnons à ceux qui nous ont offensés». Ils étaient l'écho des derniers mots du Protomartyr Hiéarque Volodymyr (Bohoyavlens'kyy) un peu plus de neuf décennies plus tôt. Seigneur, écoute notre prière.

Le 8 février 2016